

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418010058
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5418010058.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 20. decembra 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov Mgr. Miroslava Mazúcha a JUDr. Adriany Gallovej prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2018 z 18.9.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. por. **z r u š u j e** rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/15/2018 z 18.9.2018 vo výroku o treste - v časti, kde podľa § 60 ods. 5 Tr. por. bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Bc. W. A. uznaný za vinného z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený peňažný trest vo výmere 1.200,-Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 40 dní. Súčasne mu bol uložený trest prepadnutia veci - pečiatky stavebného dozoru na meno Bc. W. A. s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. por. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor s tým, že toto podáva pre chýbajúci výrok o uložení trestu zákazu činnosti. Prvostupňový súd nepostupoval správne, keď obžalovanému neuložil aj navrhovaný trest zákazu činnosti. Obžalovaný v čase rozhodovania prvostupňového súdu bol nielen konateľom, ale aj spoločníkom vo viacerých spoločnostiach s ručeným obmedzením a s oboznámených výpisov z obchodného registra je zrejmé, že spoločnosti, v ktorých pôsobí, nemajú oprávnenie na výkon činnosti, ktorá sa navrhovala obžalovanému zakázať. V čase ukladania trestu zákazu činnosti teda nemožno hovoriť o tom, že by uloženie tohto trestu bolo pre obžalovaného likvidačné. Táto skutočnosť vyplýva aj zo samotného znenia skutku, kedy je jasné, že výkon činnosti stavebného dozoru a jeho sprostredkovanie nebol základným zdrojom príjmov obžalovaného. Poukázal, že obžalovaný sa snaží splniť štúdiom zákonné podmienky na výkon činnosti, ktorú vykonával v rozpore so zákonom. Vzhľadom na uvedené je preto názoru, že práve uloženie trestu zákazu činnosti výkonu činnosti stavebného dozoru a jeho sprostredkovania a výkonu funkcie člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu v obchodných spoločnostiach vykonávajúcich uvedenú činnosť by splnilo funkciu individuálnej a generálnej prevencie. Za neakceptovateľný považuje aj názor prvostupňového súdu, že netreba ukladať trest zákazu činnosti tam, kde sa takáto činnosť nevykonáva, resp. vykonávať nemôže, nakoľko takýto názor je v rozpore so zásadami upravujúcimi ukládanie trestov. Obžalovaný páchal trestnú činnosť, ktorou sa neoprávnene obohacoval na úkor ostatných členov spoločnosti, ktorí absolvovali riadnu prípravu na výkon funkcie stavebného dozoru. Konal úmyselne, a to len z dôvodu zvýšenia svojich

príjmov. Zároveň poukázal na skutočnosť, že práve absencia trestu zákazu činnosti bola jedným z dôvodov, prečo Okresný súd Dolný Kubín odmietol návrh dohody o vine a treste uzavretej medzi obžalovaným a prokurátorom. Navrhol preto, aby krajský súd bez zrušenia napadnutého rozsudku vec súdu prvého stupňa vrátil s nariadením, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil. Za primeraný trest zákazu činnosti považuje trest vo výmere 18 mesiacov.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný, ktorý vo vyjadrení uviedol, že vo vzťahu k spoločnostiam, v ktorých figuruje ako spoločník alebo ako konateľ, tieto všetky majú v predmete činnosti prípravné práce k realizácii stavieb, uskutočňovanie stavieb a ich zmien, a dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov, a preto nie je pravda, že spoločnosti, v ktorých pôsobi, nemajú oprávnenia na výkon činnosti, ktorá sa mu navrhuje zakázať. Ak je v odvolaní prokurátora argumentované, že okresný súd odmietol návrh dohody o vine a treste, ktorú s prokurátorom v tejto veci uzatvoril, uvádza, že takouto argumentáciou sa zvýrazňuje absurdnosť postupu prokuratúry. Jej súčasný postoj je totiž úplným popretím jej predchádzajúceho prístupu k veci, nakoľko spoločne uzatvorili dohodu, kde považovala prokuratúra peňažný trest za dostatočný a adekvátny. Poukázal ďalej na fakt, že od spáchania trestného činu uplynuli takmer tri roky. V tejto dobe sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti a vedie riadny život. V súčasnosti absolvuje vysokoškolské štúdium a s priateľkou očakáva narodenie dieťaťa. Naďalej chce žiť ako slušný občan, a preto navrhol, aby odvolanie prokurátora bolo ako nedôvodné zamietnuté.

Krajský súd na podklade podaného odvolania postupom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, ktorý bol odvolaním napadnutý, ako aj konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, majúce na zreteli povinnosť prihliadať aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je síce dôvodné, avšak z iných dôvodov, než sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o tresty uložené obžalovanému, z napadnutého rozsudku vyplýva, že za spáchanie prečinu mu boli uložené súčasne dva druhy trestov, a to peňažný trest vo výmere 1.200,-Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 40 dní a trest prepadnutia vecí - pečiatky na meno Bc. W. A.. Obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol. Pokiaľ bol v minulosti postihnutý za priestupok, tak boli to len priestupky na úseku dopravy, vybavené blokovými pokutami. Obžalovaný v súčasnej dobe absolvuje štúdium na Stavebnej fakulte Žilinskej univerzity. Svoje tvrdenie, že s priateľkou očakáva narodenie dieťaťa, potvrdil predložením tehotenského preukazu. Prokurátor uloženie trestu zákazu činnosti odôvodnil naplnením individuálnej, ale aj generálnej prevencie, a to najmä ochranou spoločnosti pred páchaním špecifickej trestnej činnosti obžalovaným. Krajský súd pri posudzovaní odvolacích námietok prokurátora skúmal, či v zmysle základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. je nevyhnutné, okrem dvoch už uložených trestov, obžalovanému ukladať aj tretí trest, a to trest zákazu činnosti navrhovaný prokurátorom, pričom dospel k záveru, že odvolacie námietky prokurátora v tomto smere nie sú opodstatnené. Obžalovaný doposiaľ žil bezúhonným spôsobom života, keď okrem priestupkov na úseku dopravy sa nedopustil žiadnej inej protispoločenskej činnosti. Teraz je stíhaný pre trestný čin, ktorý je z hľadiska svojej závažnosti a škodlivosti Trestným zákonom posúdený ako prečin, teda konanie menej závažné. Obžalovaný si v súčasnej dobe zakladá rodinu a dokončuje si vysokoškolské štúdium. Z vykonaných dôkazov nevyplývajú také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné opodstatnene konštatovať, že na prevýchovu a nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie aj ďalšieho - tretieho trestu, a to trestu zákazu činnosti tak, ako ho navrhol prokurátor. Ako už bolo vyššie konštatované, obžalovanému pre menej závažný prečin, pričom ide o jeho prvé odsúdenie, boli uložené dva druhy trestov, a to jednak peňažný trest a tiež trest prepadnutia vecí. Krajský súd vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsobený následok, s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy dospel k záveru, že tresty uložené obžalovanému prvostupňovým súdom sú trestami v predmetnej veci primeranými a zákonnými, a najmä dostačujúcimi k náprave a prevýchove obžalovaného. V tomto smere krajský súd poznamenáva, že z odvolania prokurátora nie je ani zrejmé, prečo by tresty uložené obžalovanému prvostupňovým súdom nebolo možné považovať za tresty primerané a dostatočné k náprave a prevýchove obžalovaného. Prokurátor v odvolaní ani neuviedol, na základe akých úvah dospel k presvedčeniu, že len uložením ďalšieho - tretieho trestu prvotrestanému páchatelovi, a to za prečin, môže byť dostatočne naplnený účel trestu, a to nielen v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie. Krajský súd vzhľadom na dôkazy zabezpečené v

spise dospel k záveru, že obžalovaný nie je tak narušenou osobou, aby na jeho nápravu a prevýchovu bolo potrebné uloženie aj ďalšieho trestu, a to trestu zákazu činnosti. Podľa názoru krajského súdu vzhľadom na doterajší život obžalovaného, jeho prístup k spáchanej trestnej činnosti, ako aj vyjadrenej ľútosti možno očakávať, že náprava a prevýchova obžalovaného bude účelne zabezpečená aj trestami uloženými mu prvostupňovým súdom bez potreby ukladať mu aj ďalší trest, a to trest zákazu činnosti.

V súvislosti s výrokom o treste prepadnutia veci prvostupňový súd ďalším výrokom v zmysle § 60 ods. 5 Tr. por. rozhodol, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Ide o zjavne nesprávny výrok, nakoľko § 60 Tr. por. upravuje opravu a doplnenie záznamu alebo zápisnice. Je zjavné, že prvostupňový súd mal na mysli ust. § 60 ods. 5 Tr. zák. Ani tento výrok podľa názoru krajského súdu nie je potrebné uvádzať v rozsudku, pretože skutočnosť, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, vyplýva priamo zo zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné, avšak jeho odvolanie bolo dôvodné čo do nesprávneho výroku v zmysle § 60 ods. 5 Tr. por., preto na základe odvolania prokurátora len zrušil v napadnutom rozsudku výrok, kde podľa § 60 ods. 5 Tr. por. bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.